ROZSUDOK SÚDU PRVÉHO STUPŇA (prvá komora)

z 23. novembra 2005 *

Vo veci T-178/05,

Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska, v zastúpení: pôvodne C. Jackson, splnomocnená zástupkyňa; a M. Hoskins, barrister, neskôr R. Caudwell, splnomocnená zástupkyňa, a M. Hoskins,

žalobca,

proti

Komisii Európskych spoločenstiev, v zastúpení: U. Wölker a X. Lewis, splnomocnení zástupcovia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalovanej,

ktorej predmetom je návrh na zrušenie rozhodnutia Komisie K(2005) 1081, konečné znenie, z 12. apríla 2005 týkajúceho sa návrhu zmeny národného alokačného plánu emisných kvót skleníkových plynov, ktoré bolo oznámené Spojeným kráľovstvom v súlade so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2003/87/ES,

* Jazyk konania: angličtina.

SÚD PRVÉHO STUPŇA EURÓPSKYCH SPOLOČENSTIEV
(prvá komora),

v zložení: predseda komory J. D. Cooke, sudcovia R. García-Valdecasas a I. Labucka,

tajomník: K. Andová, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 18. októbra 2005,

vyhlásil tento

Rozsudok

Právny rámec

1 Článok 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/87/ES z 13. októbra 2003 o vytvorení systému obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov v spoločenstve, ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 96/61/ES (Ú. v. EÚ L 275, s. 32; Mim. vyd. 15/007, s. 3), uvádza:

„Táto smernica zriaďuje systém obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov v spoločenstve (ďalej len ‚systém spoločenstva') na podporu znižovania emisií skleníkových plynov finančne a ekonomicky výhodným spôsobom."

2 Podľa článku 9 ods. 1 smernice 2003/87 každý členský štát vypracuje na každé obdobie uvedené v článku 11 národný plán, v ktorom sa uvedie celkové množstvo kvót, ktoré plánuje prideliť na uvedené obdobie a ako ich navrhuje rozdeliť. Národný plán na trojročné obdobie začínajúce 1. januára 2005 sa zverejní a oznámi Komisii a ostatným členským štátom najneskôr do 31. marca 2004.

3 Článok 9 ods. 3 smernice 2003/87 uvádza:

„Do troch mesiacov od oznámenia národného alokačného plánu členským štátom podľa odseku 1 môže Komisia tento plán, alebo ktorýkoľvek z jeho aspektov, zamietnuť na základe nekompatibility [ak nie je v súlade — *neoficiálny preklad*] s kritériami uvedenými v prílohe III alebo s článkom 10. Členský štát prijme rozhodnutie podľa článku 11 ods. 1 alebo 2 len v prípade, ak sú navrhované zmeny a doplnenia prijaté Komisiou. Komisia uvedie dôvody v prípade každého zamietnutého návrhu."

4 Článok 11 ods. 1 smernice 2003/87 uvádza:

„Pre trojročné obdobie začínajúce 1. januára 2005 rozhodne každý členský štát o celkovom množstve kvót, ktoré pridelí na toto obdobie a o pridelení týchto kvót prevádzkovateľom jednotlivých zariadení. Toto rozhodnutie musí byť prijaté aspoň tri mesiace pred začiatkom obdobia a musí byť založené na národnom alokačnom pláne vypracovanom podľa článku 9 a v súlade s článkom 10, pri náležitom zohľadnení pripomienok verejnosti."

5 Kritériá uvedené v bodoch 9 a 10 prílohy III smernice 2003/87 sú vymedzené takto:

„(9) Plán obsahuje ustanovenia pre pripomienkovanie zo strany verejnosti a obsahuje informácie o mechanizmoch, ktoré zabezpečia, aby sa tieto pripomienky vhodným spôsobom zohľadňovali pred prijatím rozhodnutia o pridelení kvót.

(10) Plán obsahuje zoznam zariadení, ktoré pokrýva táto smernica s množstvami kvót, ktoré sa im plánujú prideliť."

Skutkové okolnosti

6 Po verejnom pripomienkovaní a po oznámení návrhu národného alokačného plánu emisných kvót skleníkových plynov (ďalej len „NAP") Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska (ďalej len „Spojené kráľovstvo") 30. apríla 2004 oznámilo Komisii NAP s výslovným poukazom na to, že tento plán je predbežný. V bode 1.13 tohto plánu je uvedené:

„Celkové množstvo kvót, ktoré má byť pridelené zariadeniam podliehajúcim systému Spoločenstva na obdobie rokov 2005 až 2007, predstavuje 736 [miliónov ton oxidu uhličitého (CO_2)]. Toto množstvo sa vzhľadom na pokračujúce práce môže ešte zmeniť."

7 Dňa 9. júna 2004 zaslala Komisia Spojenému kráľovstvu list, v ktorom sa uvádza:

„...

Na základe prvého preskúmania Komisia zistila, že oznámenie bolo neúplné, keďže chýbali údaje upresnené v prílohe [tohto listu].

Tieto údaje boli nevyhnutné, aby sa mohla Komisia ľahšie vyjadriť k predloženému plánu. Komisia si vyhradzuje právo rozhodnúť až vtedy, keď obdrží dodatočné údaje, v každom prípade najneskôr do troch mesiacov od obdržania týchto údajov.

Tieto údaje musí mať Komisia k dispozícii do desiatich dní od tohto dátumu odoslania listu."

8 V prílohe I listu z 9. júna 2004 sú špecifikované chýbajúce údaje. V odseku 1 tejto prílohy sa uvádza:

„Komisia berie na vedomie, že práce na odhadoch v oblasti energetiky a emisií budú pokračovať a že tieto môžu mať za následok opätovnú zmenu odhadov s ohľadom na celkové emisie a príspevok odvetví a zariadení, na ktoré sa vzťahuje systém obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov v Spoločenstve (bod 1.9 tohto plánu). Úrady Spojeného kráľovstva sú vyzvané, aby oznámili Komisii

zmenené odhady, ako aj každú z toho vyplývajúcu zmeny plánu vrátane tých, ktoré sú uvedené v bode 1.9 písm. a) až f), v bode 1.10 (predpokladané emisie iných plynov ako je CO_2) a v bode 1.13 (celkové množstvo kvót, ktoré Spojené kráľovstvo plánuje prideliť).“

9 Spojené kráľovstvo odpovedalo na list Komisie z 9. júna 2004 listom zo 14. júna 2004. V prvom odseku tohto listu Spojené kráľovstvo uviedlo:

„Pokiaľ ide o odhadované emisie CO_2 Spojené kráľovstvo uverejnilo koncom mája pracovný dokument, v ktorom uviedlo hrubé odhady, ako aj posledné odhady o energetike a emisiách (prikladáme kópiu tohto dokumentu). Dotknuté subjekty sa môžu k pracovnému dokumentu vyjadriť do 17. júna 2004. Odhady stanovíme na záver po zohľadnení všetkých dostupných faktov a po vyriešení všetkých otázok spomenutých v bode 1.9 písm. a) až f) plánu, na ktoré je ešte potrebné odpovedať. Len čo to bude možné, oznámime Komisii konečné odhady, ako aj každú z toho vyplývajúcu zmenu plánu.“

10 Dňa 7. júla 2004 Komisia prijala rozhodnutie K(2004) 2515/4, konečné znenie, týkajúce sa národného alokačného plánu emisných kvót skleníkových plynov, ktoré bolo Spojenému kráľovstvu oznámené v súlade so smernicou 2003/87 (ďalej len „rozhodnutie zo 7. júla 2004“). Výrok tohto rozhodnutia, ktoré sa opiera predovšetkým o článok 9 ods. 3 smernice 2003/87 znie takto:

„Článok 1

Nasledujúce aspekty [NAP] Spojeného kráľovstva nie sú v súlade s kritériami [uvedenými v bodoch] 6 a 10 prílohy III smernice 2003/87/ES, a síce:

a) údaje o spôsobe, akým sa noví účastníci trhu môžu začať zúčastňovať na systéme Spoločenstva;

b) v zozname zariadení nie sú uvedené zariadenia nachádzajúce sa na Gibraltári ako ani nie je uvedený objem kvót, ktoré týmto zariadeniam majú byť pridelené.

Článok 2

Voči [NAP] nebudú podané námietky za predpokladu, že najneskôr do 30. septembra budú Komisii oznámené nasledujúce zmeny:

a) údaje o prostriedkoch, ktoré novým účastníkom trhu umožňujú začať zúčastňovať sa na systéme Spoločenstva spôsobom, ktorý je v súlade s kritériami uvedenými v prílohe III smernice 2003/87/ES a s článkom 10 tejto smernice;

b) zoznam zariadení je potrebné zmeniť tým spôsobom, že do neho budú zaradené zariadenia nachádzajúce sa na Gibraltári, a že bude uvedené, aké kvóty majú byť týmto zariadeniam pridelené; tieto kvóty sú určené na základe metódy uvedenej v [NAP].

Článok 3

1. Celkové množstvo kvót, ktoré Spojené kráľovstvo schváli na základe [NAP] pre zariadenia v ňom uvedené a pre nových účastníkov trhu po zohľadnení zmien spomenutých v článku 2, nesmie byť prekročené.

2. [NAP] možno meniť bez predchádzajúceho schválenia Komisiou, ak táto zmena spočíva v zmenách v prideľovaní kvót jednotlivým zariadeniam z celkového množstva, ktoré vyplývajú zo zlepšení kvality údajov.

3. Každú ďalšiu zmenu [NAP] nad rámec zmien uvedených v odseku 2 tohto článku alebo v článku 2 je potrebné oznámiť Komisii a Komisia ju musí schváliť v súlade s článkom 9 ods. 3 [smernice 2003/87].

...“

11 Dňa 30. septembra 2004 Spojené kráľovstvo oboznámilo Komisiu s dôvodmi, pre ktoré nie je schopné dodržať lehotu stanovenú v článku 2 rozhodnutia zo 7. júla 2004.

12 Dňa 10. novembra 2004 Spojené kráľovstvo Komisii oznámilo, že si želá zmeniť svoj NAP a reagovať tak na výsledky v ňom spomenutých prác. Spojené kráľovstvo okrem iného navrhlo zvýšenie celkového množstva kvót na 756,1 miliónov ton oxidu uhličitého (ďalej len „Mt CO_2“).

13 Komisia na svojom zasadnutí z 2. decembra 2004 oznámila, že navrhnuté zmeny považuje za neprípustné.

14 Dňa 23. decembra 2004 zaslalo Spojené kráľovstvo Komisii údaje v súlade s článkom 2 rozhodnutia zo 7. júla 2004, ako aj dodatočné údaje o navrhovaných zmenách NAP.

15 Listom z toho istého dňa úrady Spojeného kráľovstva požiadali Komisiu o preskúmanie NAP v zmenenej podobe.

16 V liste z 1. februára 2005 Komisia uviedla, že podľa jej názoru je návrh Spojeného kráľovstva na zmenu NAP neprípustný.

17 Dňa 12. apríla 2005 Komisia prijala rozhodnutie K (2005) 1081, konečné znenie, týkajúce sa návrhu zmeny NAP oznámeného Spojeným kráľovstvom v súlade so smernicou 2003/87 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie"). V tomto rozhodnutí Komisia predovšetkým vyjadrila názor, že Spojené kráľovstvo nebolo oprávnené preložiť predbežný plán v zmysle článku 9 ods. 1 smernice 2003/87 (tretie odôvodnenie). Ďalej uviedla, že Spojené kráľovstvo bolo podľa článku 9 ods. 3 smernice 2003/87 oprávnené iba zmeniť svoj NAP s cieľom odstrániť nezrovnalosti konštatované v rozhodnutí zo 7. júla 2004 a že článok 3 ods. 1 tohto rozhodnutia zakazuje akékoľvek zvyšovanie celkového množstva kvót, ktoré majú byť pridelené (štvrté až deviate odôvodnenie). V článku 1 napadnutého rozhodnutia sa uvádza:

„Navrhovaná zmena [NAP], ktorú Spojené kráľovstvo oznámilo Komisii 10. novembra 2004 a naposledy aktualizovalo 18. februára 2005 a ktorá predstavuje zvýšenie prideľovaných emisných kvót o 19,8 [miliónov ton ekvivalentu oxidu uhličitého], je neprípustná."

Konanie a návrhy účastníkov konania

18 Spojené kráľovstvo návrhom podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 5. mája 2005 podalo žalobu, na základe ktorej sa začalo toto konanie. Samostatným podaním z toho istého dňa Spojené kráľovstvo požiadalo, aby sa o žalobe rozhodlo v skrátenom súdnom konaní podľa článku 76a Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa. Komisia podala 27. januára 2005 svoje pripomienky k tejto žiadosti.

19 Súd prvého stupňa (prvá komora) rozhodnutím zo 14. júna 2005 vyhovel žiadosti o prejednanie veci v skrátenom súdnom konaní.

20 Na základe správy sudcu spravodajcu Súd prvého stupňa rozhodol o otvorení ústnej časti konania.

21 Prednesy účastníkov konania a ich odpovede na otázky, ktoré im Súd prvého stupňa položil, boli vypočuté počas pojednávania 18. októbra 2005.

22 Spojené kráľovstvo navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

— zrušil napadnuté rozhodnutie,

— zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

23 Komisia navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

— zamietol žalobu ako nedôvodnú,

— zaviazal žalobcu na náhradu trov konania.

Právny stav

24 Spojené kráľovstvo sa odvoláva na jediný žalobný dôvod vyplývajúci z porušenia smernice 2003/87 a rozhodnutia zo 7. júla 2004.

Tvrdenia účastníkov konania

25 Po prvé Spojené kráľovstvo uvádza, že stanovisko Komisie uvedené v napadnutom rozhodnutí, podľa ktorého NAP predložený 30. apríla 2004 treba považovať za konečný, pretože nie je prípustné predloženie predbežného NAP, je z právneho hľadiska nesprávne.

26 Spojené kráľovstvo tvrdí, že NAP bol predložený výslovne ako predbežný plán, čo Komisia priznala v liste z 9. júna 2004, keď sa zmienila o možnosti vykonania zmien celkového množstva kvót, ktoré Spojené kráľovstvo plánovalo prideliť. Komisia týmto akceptovala predloženie predbežného plánu Spojeným kráľovstvom a z toho dôvodu je neprípustné, aby v napadnutom rozhodnutí zaujala odlišné stanovisko.

27 Spojené kráľovstvo zdôrazňuje, že podľa článku 9 smernice 2003/87 Komisia nedisponuje samostatným oprávnením stanoviť celkové množstvo kvót, ktoré môže prideliť členský štát a nemôže tvrdiť, že celkové množstvo kvót je určené na základe predbežnej čiastky navrhnutej Spojeným kráľovstvom.

28 Tým viac podľa Spojeného kráľovstva má rozhodnutie Komisie považovať predbežný NAP za konečný plán, v tomto prípade za následok nesúlad medzi celkovým množstvom kvót a metódou ich prideľovania uvedenou v predbežnom pláne, ktoré sú podstatnými zložkami NAP (pozri článok 9 ods. 1 smernice 2003/87). Predbežný NAP by nemal byť považovaný za konečný plán a nemalo by sa s ním ako takým zaobchádzať.

29 Po druhé napadnuté rozhodnutie je z právneho hľadiska nepresné, keďže vyvoláva dojem, že členský štát nemôže vykonať žiadnu zmenu, ktorá nebola schválená rozhodnutím Komisie podľa článku 9 ods. 3 smernice 2003/87 (pozri ôsme odôvodnenie napadnutého rozhodnutia).

30 Podľa článku 9 ods. 1 smernice 2003/87 pôvodný plán predložený Komisii členským štátom by mal uvádzať iba celkové množstvo kvót, ktoré tento štát „má v úmysle" prideliť. Tento „úmysel" Komisia skúma na základe článku 9 ods. 3 smernice 2003/87. Členský štát však musí rozhodnúť o celkovom množstve kvót, ktoré „pridelí" až po rozhodnutí Komisie a pripomienkovaní zo strany verejnosti (pozri prílohu III bod 9 smernice 2003/87). Zo smernice 2003/87 vyplýva, že NAP vrátane celkového množstva kvót, ktorých pridelenie NAP predpokladá, možno zmeniť po vydaní rozhodnutia Komisie podľa článku 9 ods. 3 smernice 2003/87.

31 Spojené kráľovstvo dodáva, že jednak sa musí verejnosť vyjadriť k NAP predloženému Komisii podľa článku 9 ods. 1 smernice 2003/87 a jednak pred prijatím rozhodnutia o pridelení kvót podľa článku 11 ods. 1 smernice 2003/87 musia byť zohľadnené pripomienky verejnosti (pozri bod 9 prílohy III tejto smernice). Rozsah a význam verejného pripomienkovania boli potvrdené v odseku 2.1.9 (body 93 až 96)

oznámenia Komisie zo 7. januára 2004 o pokynoch s cieľom pomôcť členským štátom pri uplatňovaní kritérií uvedených v prílohe III smernice 2003/87, ako aj podmienkach existencie vyššej moci [KOM(2003) 830, konečné znenie, ďalej len „oznámenie zo 7. januára 2004"].

32 Podľa Spojeného kráľovstva z vyššie uvedeného vyplýva, že rozhodnutie prijaté Komisiou podľa článku 9 ods. 3 smernice 2003/87 nemôže brániť a ani obmedziť zohľadnenie pripomienok verejnosti, ktoré sa vyžadujú článkom 11 ods. 1 a 9 prílohy III smernice 2003/87.

33 Okrem toho tvrdenie obsiahnuté v napadnutom rozhodnutí, že ak ide o rozhodnutie podľa článku 9 ods. 3 smernice 2003/87, dotknuté členské štáty smú iba odstrániť nedostatky vo svojich NAP, je v rozpore so stanoviskom, ktoré Komisia zaujala v iných prípadoch (pozri rozhodnutia zo 7. júla 2004 týkajúce sa Dánskeho kráľovstva, Írska, Holandského kráľovstva, Slovinskej republiky a Švédskeho kráľovstva). Hoci Komisia v NAP predložených týmito členskými nezistila žiadne nezrovnalosti, rozhodnutia týkajúce sa každého z týchto členských štátov im výslovne dovolili oznámiť Komisii neskoršie zmeny. Zamýšľané zmeny sa však nemohli týkať len nezrovnalostí zistených Komisiou, pretože takéto nezrovnalosti neexistovali.

34 Po tretie Spojené kráľovstvo tvrdí, že napriek dojmu, ktorý napadnuté rozhodnutie vyvoláva (deviate odôvodnenie), článok 3 ods. 3 rozhodnutia zo 7. júla 2004 mu dovoľuje oznámiť Komisii všetky zmeny vrátane takých, ktoré by viedli ku zvýšeniu celkového množstva prideľovaných kvót. Spojené kráľovstvo dodáva, že znenie článku 3 rozhodnutia zo 7. júla 2004 je v súlade s jeho výkladom. Článok 3 ods. 1 tohto rozhodnutia totiž nezakazuje oznámiť zmenu, ktorá by mohla zvýšiť celkové množstvo kvót. Uvádza iba, že v prípade neexistencie takejto zmeny Spojené kráľovstvo nesmie prekročiť celkové množstvo kvót uvedených v jeho NAP. V článku 3 ods. 2 rozhodnutia zo 7. júla 2004 sa uvádza, že určité zmeny vykonané

na NAP, ktoré nezvyšujú celkové množstvo kvót, smú byť na tomto pláne vykonané bez toho, aby sa vyžadoval súhlas Komisie. Nakoniec všeobecne formulovaný článok 3 ods. 3 tohto rozhodnutia stanovuje, že každá iná zmena ako zmeny uvedené v článku 2 a článku 3 ods. 2 toho istého rozhodnutia musí byť oznámená Komisii a podľa článku 9 ods. 3 smernice 2003/87 ňou musí byť prijatá. Toto znenie je dostatočne široké na to, aby zahŕňalo zmeny, ktoré môžu mať za následok zvýšenie celkového množstva kvót, ktoré majú byť pridelené.

35 Komisia po prvé pripúšťa, že Spojené kráľovstvo uviedlo, že NAP, ktorý pôvodne predložilo, bol pôvodným plánom. Tvrdí, že na základe jej výzvy z 9. júna 2004 Spojené kráľovstvo v liste zo 14. júna 2004 oznámilo požadované dodatočné údaje. Z toho Komisia preto vyvodila, že NAP vrátane číselných údajov, ktoré sa týkali celkového množstva kvót, je úplný (pozri prvé odôvodnenie rozhodnutia zo 7. júla 2004).

36 Komisia uvádza, že napriek odlišnému názoru Spojeného kráľovstva sa domnieva, že ak členský štát predloží NAP, ku ktorému si Komisia vyžiada dodatočné údaje, tento plán sa považuje za neúplný až do okamihu prijatia týchto údajov. Trojmesačná lehota začne plynúť až vtedy, keď členský štát poskytne všetky údaje, ktoré Komisia považuje za potrebné na to, aby bolo možné plán považovať za úplný.

37 Podľa Komisie Spojené kráľovstvo vedelo, že v dôsledku jeho listu zo 14. júna 2004 Komisia považovala jeho NAP za úplný a 7. júla 2004 prijala konečné rozhodnutie. Spojené kráľovstvo totiž vyjadrilo svoje želanie zúčastniť sa v prvej vlne rozhodnutí o NAP, aby tak vyzdvihlo svoju angažovanosť v prospech obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov a v boji proti klimatickým zmenám všeobecne, a bolo tak príkladom pre ostatné členské štáty (pozri list zo 14. júna 2004 a niektoré úryvky

z internetovej stránky „Department for Environment, Food and Rural Affairs", ďalej len „DEFRA"). Zohľadňujúc toto želanie, nemohlo Spojené kráľovstvo dôvodne očakávať, že Komisia prijme iné, tento krát konečné, rozhodnutie o jeho pláne, aby zohľadnila prípadné neskôr oznámené nové údaje.

38 Komisia dodáva, že jediné akceptovateľné zmeny po prijatí rozhodnutia zo 7. júla 2004 boli zmeny uvedené v článku 3 tohto rozhodnutia. Akákoľvek zmena, ktorá má za následok prekročenie celkového množstva kvót, je výslovne vylúčená, pretože rozhodnutia Komisie týkajúce sa NAP musia zaručiť určitú istotu, a to tak s ohľadom na koherenciu systému obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov všeobecne, ako aj s ohľadom na riadne fungovanie trhu s kvótami, pretože tvorba cien na tomto trhu je do značnej miery závislá na stabilite celkového množstva kvót. Komisia uvádza, že význam stability celkového množstva kvót obdržaných Spojeným kráľovstvom pre riadne fungovanie celého systému možno vyvodiť z významu množstva prideleného Spojenému kráľovstvu v porovnaní s ostatnými členskými štátmi.

39 Po druhé Komisia zdôrazňuje, že cieľom smernice 2003/87 je zavedenie systému obchodovania s emisnými kvótami, ktorý bude možné uplatňovať od 1. januára 2005 (pozri článok 4, článok 9 ods. 1 a článok 11 ods. 1 smernice). Domnieva sa, že pojem „zmeny" uvedený v článku 9 ods. 3 smernice, ako aj v článku 2 a článku 3 ods. 3 rozhodnutia zo 7. júla 2004 je potrebné vykladať so zreteľom na tento cieľ. Podľa Komisie bezprostredne pred 1. januárom 2005, členské štáty nemôžu predložiť žiadne „zmeny", ktoré nie sú zahrnuté v oblasti pôsobnosti rozhodnutia, ktorého adresátmi sú, v súlade s článkom 9 ods. 3 smernice 2003/87. „Zmeny" v zmysle tohto ustanovenia sa obmedzujú na zmeny určené na nápravu nezrovnalostí označených Komisiou v jej rozhodnutí prijatom na základe rovnakého ustanovenia, a síce v predmetnom prípade rozhodnutí zo 7. júla 2004.

40 Ďalej Komisia uvádza, že informácie získané v rámci verejného pripomienkovania pred predložením NAP majú zásadný význam pre stanovenie celkového množstva kvót, ako aj ostatných zložiek plánu, ktorý jej má byť predložený. Ak naproti tomu už Komisia raz rozhodnutie prijala, potom druhé verejné pripomienkovanie môže slúžiť iba na zmenu údajov, prípadne na prerozdelenie kvót v hraniciach celkového množstva, nie však na zvýšenie celkového množstva (pozri bod 9 prílohy III smernice 2003/87 a oznámenie zo 7. januára 2004, body 94 až 96). Toto druhé pripomienkovanie sa totiž vzťahuje iba na spôsob, akým má byť rozhodnutie Komisie o NAP v rámci jej oblasti pôsobnosti realizované, ako aj na hľadiská, ktoré môžu byť predmetom výkonu právomoci posúdenia členským štátom.

41 V opačnom prípade by existovalo nebezpečenstvo, že budeme mať dočinenia s veľkým množstvom pripomienok a nových rozhodnutí Komisie. Trh s kvótami, ktorý si vyžaduje stabilitu celkového množstva kvót, pri takomto stupni neistoty by bol oslabený a neschopný riadne fungovať.

42 Komisia poznamenáva, že Spojené kráľovstvo je jediným členským štátom, ktorý po ukončení druhého pripomienkovania požiadal o zvýšenie celkového množstva kvót. Navyše tvrdenie Spojeného kráľovstva v predmetnom prípade nezodpovedá tvrdeniu uvedenému na internetovej stránke DEFRA o predložení zoznamu zariadení Komisii 14. júna 2004, podľa ktorého dotknuté číselné údaje mohli po ukončení záverečného pripomienkovania podliehať technickému preskúmaniu, teda preskúmaniu veľmi obmedzenej povahy.

43 Okrem toho Komisia tvrdí, že členský štát sa nemôže odchýliť od svojho prejaveného úmyslu ani vtedy, ak Komisia prijala rozhodnutie už zo samotného dôvodu, že išlo iba o „zámer". Podľa Komisie smernica 2003/87 používa výraz „plánuje prideliť", pretože členský môže svoj zámer premeniť na konečné rozhodnutie až po tom, čo Komisia prijala svoje rozhodnutie.

44 Po tretie Komisia uvádza, že striktný výklad článku 3 rozhodnutia zo 7. júla 2004 je nevyhnutný, aby systém obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov v Spoločenstve mohol prispieť v boji proti klimatickým zmenám.

45 Článok 3 ods. 1 rozhodnutia zo 7. júla 2004 jednoznačne uvádza, že prideľované celkové množstvo nesmie byť prekročené a že jeho článok 3 ods. 3 nemôže slúžiť ako podklad pre zmenu tohto celkového množstva. Z ekonomického hľadiska je to odôvodnené tým, že stabilita celkového množstva kvót má rozhodujúci význam pre riadne fungovanie systému obchodovania s emisnými kvótami. Článok 3 ods. 3 priznáva Spojenému kráľovstvu určitú právomoc posúdenia na účely nápravy zistených nezrovnalostí inými spôsobmi ako spôsobmi už podmienečne prijatými Komisiou podľa článku 2, avšak iba prostredníctvom prerozdelenia prípadne nevyhnutných kvót.

46 Komisia upresňuje, že článok 3 ods. 3 rozhodnutia zo 7. júla 2004 je potrebné vykladať v kontexte celkových čísel uvedených v článku 3 ods. 1 tohto rozhodnutia. Z článku 3 tohto rozhodnutia vyplýva, že Spojené kráľovstvo disponovalo jasne vymedzeným právom prerozdeliť svoje kvóty zariadeniam uvedeným v NAP a novým účastníkom trhu. Preto podľa Komisie Spojené kráľovstvo nebolo povinné žiadať o zvýšenie celkového množstva kvót. Zo štátov, ktoré boli adresátmi rozhodnutia obsahujúceho rovnaký článok 3 ods. 3, bolo Spojené kráľovstvo jediným štátom, ktorý dospel k záveru, že toto ustanovenie môže slúžiť k zvýšeniu celkového množstva kvót.

47 Komisia dodáva, že v prípade NAP, pri ktorých v konečnom rozhodnutí neboli zistené žiadne nezrovnalosti, musí byť článok 3 ods. 3 (alebo zodpovedajúce ustanovenie) v skutočnosti považovaný za nadbytočný. Uvádza, že ak toto ustanovenie nebolo odstránené z textu, tak je tomu preto, že riešenie na odstránenie

všetkých nezrovnalostí bolo nájdené až vo veľmi neskorom štádiu rozhodovacieho procesu. Dodáva, že len čo bola táto nadbytočnosť zistená, bolo ustanovenie systematicky odstraňované z rozhodnutí prijatých od decembra 2004.

48 Ďalej Komisia tvrdí, že nenamietala, aby sa v NAP predloženom Spojeným kráľovstvom vytvorila zreteľne vyššia rezerva pre nových účastníkov trhu v porovnaní s ostatnými členskými štátmi. Schválené celkové množstvo, ktoré zahŕňalo pridelenia určené tak existujúcim zariadeniam, ako aj novým účastníkom trhu, zabezpečuje Spojenému kráľovstvu značnú flexibilitu pri prideľovaní kvót existujúcim zariadeniam, tým že môže čerpať z rezerv určených pre nových účastníkov trhu, ak by sa to ukázalo ako nevyhnutné pre zlepšenia kvality údajov v rámci článku 3 ods. 2 rozhodnutia zo 7. júla 2004.

49 Nakoniec Komisia trvá na tom, že list z 9. júna 2004 nemôže slúžiť ako odôvodnenie zvýšenia celkového množstva kvót. Tento list bol napísaný pred rozhodnutím zo 7. júla 2004, a preto ho nemožno použiť ako odôvodnenie zmien, ku ktorým došlo po prijatí tohto rozhodnutia. Spojené kráľovstvo preto nemôže legitímne očakávať odlišný výklad rozhodnutia zo 7. júla 2004.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

50 Z napadnutého rozhodnutia vyplýva, že Komisia zamietla ako neprípustné zmeny NAP navrhnuté Spojeným kráľovstvom 10. novembra 2004 s odôvodnením, že tieto zmeny mali za následok prekročenie celkového množstva kvót schválených Komisiou v jej rozhodnutí zo 7. júla 2004. Preto, ako to potvrdila na pojednávaní, Komisia zastáva názor, že nebola povinná skúmať opodstatnenosť zmien navrhnutých Spojeným kráľovstvom a ani ich súlad s kritériami uvedenými v prílohe III alebo s ustanoveniami článku 10 smernice 2003/87.

51 Aby bolo možné overiť, či Komisia bola oprávnená zamietnuť zmeny ako neprípustné, je potrebné najprv skúmať úlohy a právomoci Komisie, prípadne členských štátov v rámci systému zavedeného smernicou 2003/87 a predovšetkým jej článkami 9 až 11.

52 Hlavným cieľom smernice 2003/87 je zavedenie systému Spoločenstva obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov od 1. januára 2005. Tento systém je založený na NAP vypracovaných členskými štátmi podľa kritérií uvedených v tejto smernici. Takto je každý členský štát povinný vypracovať prvý NAP pre trojročné obdobie začínajúce 1. januára 2005. Tento NAP podľa článku 9 ods. 1 smernice 2003/87 mal byť zverejnený a oznámený Komisii a ostatným členským štátom najneskôr do 31. marca 2004. V NAP malo byť uvedené celkové množstvo kvót, ktoré členský štát mal "v zámere prideliť pre uvedené obdobie a ako ich navrh[oval] rozdeliť" (pozri bod 2 vyššie).

53 Konečné rozhodnutie o celkovom množstve kvót, ktoré majú byť pridelené, a o pridelení týchto kvót dotknutým zariadeniam mal podľa článku 11 ods. 1 smernice 2003/87 každý členský štát prijať tri mesiace pred začiatkom obdobia, teda pred 1. októbrom 2004. Podľa toho istého ustanovenia mali členské štáty prijať svoje konečné rozhodnutia v tomto ohľade na podklade NAP vypracovaných podľa článku 9 smernice 2003/87 (pozri bod 4 vyššie).

54 Z článku 9 ods. 3 smernice 2003/87 vyplýva oprávnenie Komisie do troch mesiacov od oznámenia NAP zamietnuť tento NAP alebo ktorýkoľvek z jeho hľadísk (pozri bod 3 vyššie). Toto ustanovenie upresňuje, že každé zamietnutie musí byť odôvodnené nesúladom NAP s kritériami uvedenými v prílohe III alebo s článkom 10 smernice 2003/87. Treba zdôrazniť, že iné dôvody zamietnutia NAP smernica nepredpokladá.

55 Navyše, ako Komisia na pojednávaní pripustila, článok 9 ods. 3 smernice 2003/87 výslovne nevyžaduje, aby Komisia prijala rozhodnutie o schválení NAP, ak by nemala dôvod zamietnuť NAP alebo niektorý z jeho hľadísk. Ak Komisia nezareaguje na NAP do troch mesiacov od jeho oznámenia, potom sa tento plán považuje za schválený Komisiou a nie je možné ho meniť bez jeho predchádzajúceho schválenia podľa článku 9 ods. 3 smernice 2003/87.

56 Rovnako prijatie konečného rozhodnutia členským štátom o celkovom množstve kvót, ktoré majú byť pridelené, a o pridelení týchto kvót predmetným zariadeniam podľa článku 11 ods. 1 smernice 2003/87 je viazané na podmienku uvedenú v článku 9 ods. 3 smernice 2003/87, že každý návrh zmeny NAP bol schválený Komisiou. Treba však zdôrazniť, že článok 9 ods. 3 druhá veta smernice 2003/87 nestanovuje žiadne obmedzenie s ohľadom na možné zmeny (pozri bod 3 vyššie). Preto, v rozpore s tvrdením Komisie, každá zmena, bez ohľadu na to, či bola navrhnutá členským štátom z jeho vlastného podnetu, alebo či je nevyhnutná na odstránenie nezrovnalostí v NAP vytýkaných Komisiou, musí byť Komisii oznámená a ňou schválená skôr, ako NAP v zmenenej podobe môže slúžiť ako podklad rozhodnutia, prijatého členským štát základe článku 11 ods. 1 smernice 2003/87.

57 Skutočnosť, že zmeny NAP sa neobmedzujú na zmeny, ktorých cieľom je opravenie nezrovnalostí označených Komisiou, potvrdzuje skutočnosť, že členský štát je v zmysle článku 11 ods. 1 a odseku 9 prílohy III smernice 2003/87 povinný zohľadniť pripomienky verejnosti po pôvodnom oznámení NAP pred vydaním konečného rozhodnutia podľa článku 11 ods. 1 tejto smernice. Toto verejné pripomienkovanie by bolo bezpredmetné a pripomienky verejnosti by boli čisto teoretické, ak by sa

zmeny NAP, ktoré by bolo možné navrhnúť po uplynutí lehoty troch mesiacov podľa článku 9 ods. 3 smernice 2003/87 alebo po rozhodnutí Komisie prijatom na základe tohto ustanovenia, obmedzovali iba na zmeny zamýšľané Komisiou.

58 Komisia trvá na tom, že takéto pripomienky verejnosti, ktoré boli podané na konci druhého pripomienkovania, slúžia iba k zmene údajov, prípadne k prerozdeleniu kvót v hraniciach celkového množstva a nie k zvýšeniu celkového množstva (pozri bod 40 vyššie). Toto tvrdenie nezodpovedá ani zneniu článku 11 ods. 1, ani odseku 9 prílohy III smernice 2003/87. Navyše Komisia vo svojom oznámení zo 7. januára 2004 nepredpokladá žiadne obmedzenie vo vzťahu k predmetu druhého verejného pripomienkovania. Z bodu 95, ako aj z bodu 96 tohto oznámenia totiž vyplýva, že „členský štát by mal informovať Komisiu o každej zmene, ktorú plánuje vykonať po verejnom pripomienkovaní, ktoré nasledovalo po uverejnení a oznámení [NAP] a pred prijatím jej konečného rozhodnutia podľa článku 11". Je takto možné, že verejné pripomienkovanie odhalí existenciu chýb vo výpočte, alebo umožní získať nové informácie a že v dôsledku toho bude potrebné zvýšiť celkové prideľované množstvo. Tak zo znenia smernice 2003/87, ako ani z povahy alebo cieľov systému, ktorý zakladá, nevyplýva nič, čo by vylučovalo možnosť takéhoto zvýšenia.

59 Dokonca aj keby sa bolo treba domnievať, že druhé verejné pripomienkovanie sa môže vzťahovať iba na otázky individuálneho prideľovania, ako to tvrdila Komisia, to by nepreukazovalo, prečo zmeny v individuálnom prideľovaní, ktoré by mohli nasledovať po tomto pripomienkovaní, nemohli sami vyvolať zmeny prideľovaného celkového množstva. Ak napríklad kvóty pridelené určitému zariadeniu by boli podhodnotené, zatiaľ čo rovnocenné konkurujúce zariadenie obdržalo správne množstvo kvót, potom by nebolo možné vylúčiť, že kvóty pridelené prvému zariadeniu a v dôsledku toho celkové množstvo pridelených kvót sa musia zmeniť.

60 Treba dodať, že cieľom smernice 2003/87 je vytvorenie efektívneho európskeho trhu s emisnými kvótami skleníkových plynov pri čo najmenšom znížení hospodárskeho rozvoja a zamestnanosti (článok 1 a piate odôvodnenie smernice 2003/87). Hoci smernica 2003/87 má za cieľ zníženie skleníkových plynov v súlade so záväzkami Spoločenstva a členských štátov prijatých v rámci Kjótskeho protokolu, realizácia tohto cieľa musí v čo najväčšej možnej miere rešpektovať potreby európskeho hospodárstva. Z toho vyplýva, že NAP vypracované na základe smernice 2003/87 musia zohľadňovať presné informácie a údaje o emisiách stanovených pre zariadenia a odvetvia zahrnuté smernicou 2003/87. Ak NAP čiastočne vychádza z nesprávnych údajov alebo posúdení o stupni emisií určitých odvetví alebo určitých zariadení, potom musí byť dotknutému členskému štátu umožnené navrhnúť zmeny NAP vrátane zvýšení celkových množstiev kvót, ktoré majú byť pridelené, preto, aby vyriešil tieto problémy skôr, než negatívne zasiahnu trh. Je nepochybné, že Komisia, aby zabezpečila realizáciu cieľov ochrany životného prostredia, musí preukázať, či zmeny navrhnuté členským štátom sú v súlade s kritériami uvedenými v prílohe III alebo v súlade s ustanoveniami článku 10 tejto smernice.

61 Treba sa teda domnievať, že zo znenia smernice 2003/87, ako aj zo všeobecnej systematiky a cieľov systému zavedeného touto smernicou vyplýva, že Komisia nemohla obmedziť právo členského štátu navrhnúť zmeny alebo dokonca určité kategórie zmien. Táto otázka sa odlišuje od otázky, či dotknuté zmeny boli v súlade s kritériami uvedenými v prílohe III a s článkom 10 smernice 2003/87.

62 Komisia sa na podporu svojho tvrdenia, že rozsah prípustných zmien bol obmedzený a najmä s cieľom odôvodniť zákaz zmeny celkového množstva kvót, ktoré členský štát sa rozhodne prideliť, odvoláva na svoje rozhodnutie zo 7. júla 2004. Upresňuje, že článok 3 ods. 1 rozhodnutia zo 7. júla 2004 jednoznačné uvádza, že pridelené celkové množstvo nemôže byť prekročené.

63 S týmto tvrdením nemožno súhlasiť. Z doslovného znenia smernice 2003/87, ako aj zo všeobecnej systematiky a cieľov systému, ktorý táto smernica zavádza, vyplýva, že Spojené kráľovstvo bolo oprávnené navrhnúť zmeny svojho NAP po jeho oznámení Komisii, a to až do prijatia svojho rozhodnutia podľa článku 11 ods. 1, a že Komisia nemohla v čase prijatia zamietajúceho rozhodnutia podľa článku 9 ods. 3 smernice 2003/87 členskému štátu brániť vo výkone tohto práva (pozri body 54 až 61 vyššie).

64 Navyše toto tvrdenie Komisie je v rozpore so znením jej rozhodnutia zo 7. júla 2004. Po prvé, ako to Komisia priznala na pojednávaní, z článku 2 písm. b) tohto rozhodnutia vyplýva, že zmeny NAP, ktoré boli nevyhnutné na pokrytie zariadení na Gibraltári, by mohli viesť k zvýšeniu celkového množstva pridelených kvót. Článok 3 ods. 1 tohto rozhodnutia totiž výslovne počítal s možnosťou, že celkové množstvo bude v dôsledku zmien uvedených v článku 2 zvýšené bez predchádzajúceho schválenia Komisiou (pozri bod 10 vyššie). Komisia tým prinajmenšom konkludentne uznala, že takáto zmena bola možná bez toho, aby boli porušené kritéria stanovené v prílohe III smernice 2003/87. Z toho vyplýva, že stanovisko Komisie je zmätočné v tom zmysle, že na jednej strane dovoľuje zvýšenia celkového množstva kvót, ktoré majú byť pridelené na účely odstránenia nedostatkov, ktoré v NAP zistila, zatiaľ čo na strane druhej odmieta zohľadniť tieto zmeny v prípade, že sú navrhnuté dotknutým členským štátom.

65 Po druhé článok 3 ods. 3 rozhodnutia zo 7. júla 2004, ktorý tvorí bezprostredné použitie článku 9 ods. 3 smernice 2003/87, neobmedzuje rozsah prípustných zmien pred prijatím konečného rozhodnutia podľa článku 11 ods. 1 smernice 2003/87.

Kým zmeny prípustné bez predchádzajúceho schválenia Komisiou sú uvedené v článku 2 a článku 3 ods. 2 rozhodnutia zo 7. júla 2004, článok 3 ods. 3 rozhodnutia sa vzťahuje na „akúkoľvek" inú zmenu vrátane prípadných zmien celkového množstva kvót, ktoré majú byť pridelené. Okrem toho článok 3 ods. 1 rozhodnutia zo 7. júla 2004, v rozpore s tvrdením Komisie, iba uvádza, že Spojené kráľovstvo pri neexistencii takejto zmeny nesmie prekročiť celkové množstvo kvót uvedených vo svojom NAP.

66 Podľa Komisie článok 3 ods. 3 rozhodnutia zo 7. júla 2004 priznáva Spojenému kráľovstvu možnosť odstrániť nezrovnalosti obsiahnuté v jeho NAP inými spôsobmi, ako sú spôsoby uvedené v článku 2. Komisia však, ako to Spojené kráľovstvo zdôrazňuje, schválila NAP predložené ostatnými štátmi bez toho, aby v rozhodnutiach obsahujúcich rovnaké ustanovenie ako článok 3 ods. 3 poukázala na nedostatky. Z toho vyplýva, že v rozpore s tvrdením Komisie bolo možné navrhnúť na základe tohto ustanovenia iné zmeny ako tie, ktoré sa týkali nezrovnalostí zistených Komisiou.

67 Ďalej Komisia uvádza, že treba vylúčiť akúkoľvek zmenu, ktorá má za následok prekročenie celkového množstva kvót, pretože by mohla mať nepriaznivé dopady na stabilitu trh (pozri body 38 a 45 vyššie). Treba sa domnievať, že opodstatnenosť tohto tvrdenia Komisia z právneho hľadiska nepreukázala dostatočným spôsobom.

68 Tvrdenie Komisie, že navrhnuté zmeny by mali závažné dôsledky v podobe nedostatku kvót, a teda značný dopad na trhovú cenu, je prinajmenšom zveličené. Je nesporné, že Spojené kráľovstvo oznámilo svoj NAP 30. apríla 2004 s výslovným

poukázaním na to, že malo predbežne zámer prideliť celkové množstvo kvót vo výške 736 Mt CO_2 na obdobie rokov 2005 až 2007 (pozri bod 6 vyššie). Následne 10. novembra 2004 Spojené kráľovstvo oznámilo Komisii svoj návrh na zvýšenie celkového množstva kvót zo 736 na 756,1 Mt CO_2 (pozri bod 12 vyššie), teda zvýšenie o 2,7 %. Keďže Spojené kráľovstvo túto zmenu oznámilo súčasne s cieľom zhromaždiť pripomienky verejnosti, možno dôjsť k záveru, že dotknutí účastníci trhu sa o tomto zvýšení dozvedeli sedem mesiacov pred tvorením trhu.

69 Naviac Komisia vo svojom rozhodnutí zo 7. júla 2004 priznala, že zmeny v celkovom množstve kvót, ktoré majú byť pridelené, sa dokonca aj po otvorení trhu môžu ukázať ako nevyhnutné, bez ohľadu na možnosť predpokladanú článkom 29 smernice 2003/87 zmeniť NAP v prípade vyššej moci. Hlavne Komisia v ôsmom odôvodnení tohto rozhodnutia počítala s možnosťou zmeniť celkové množstvo prideľovaných kvót, pokiaľ ide o zariadenia vylúčené zo systému Spoločenstva podľa článku 27 smernice 2003/87 až do 31. decembra 2006. V dôsledku toho tvrdenie Komisie opierajúce sa o myšlienku, že trhová stabilita predstavuje kogentné pravidlo, najmä pokiaľ ide o navrhované zmeny pred otvorením trhu, je zveličené, a preto s ním nemožno súhlasiť.

70 V každom prípade Komisia v kontexte trhu, keď podľa tlačového oznámenia Komisie z 20. júna 2005 členské štáty pridelili celkové množstvo 6 572 Mt CO_2, nevysvetlila ako mohlo zvýšenie o 20,1 miliónov ton CO_2, oznámené sedem týždňov pred otvorením trhu, tento trh destabilizovať. Ďalej treba zdôrazniť, že 10. novembra 2004, keď Spojené kráľovstvo navrhlo dotknuté zmeny, Komisia ešte stále neprijala rozhodnutie podľa článku 9 ods. 3 smernice 2003/87 o NAP pre nové členské štáty.

71 Komisia sa konkludentne odvolala na skutočnosť, že Spojené kráľovstvo malo prijať svoje rozhodnutie podľa článku 11 ods. 1 smernice 2003/87 pred 30. septembrom 2004 a že po tomto dátume už nebolo ďalej oprávnené navrhovať zmeny NAP. V tomto ohľade treba konštatovať, že hoci je táto úvaha uvedená v šiestom odôvodnení napadnutého rozhodnutia, nie je dôvodom zamietnutia. Zmeny boli zamietnuté ako neprípustné s odôvodnením, že prekročili celkové množstvá stanovené v rozhodnutí zo 7. júla 2004.

72 Naviac nie je spochybnené, že Spojené kráľovstvo pri pokračovaní prác na svojom NAP konalo v dobrej viere, po tom ako tento plán oznámilo a prijalo opatrenia na účely získania presnejších informácií o predpovediach emisií odvetví dotknutých smernicou 2003/87. Komisia vo svojom liste adresovanom stálemu zástupcovi Spojeného kráľovstva z 11. októbra 2004 po zdôraznení, že Spojené kráľovstvo nedodržalo lehotu, ktorá uplynula 30. septembra 2004, zobrala na vedomie „pokroky, ktoré [jeho] úrady toho času práve dosiahli pri plnení požiadaviek rozhodnutia", a vyzvala ho predložiť čo možno najskôr nevyhnutné informácie. Vzhľadom na stanovisko, ktoré Komisia takto zaujala, nemôže tvrdiť, že dátum 30. september 2004 bol posledným dňom, keď členské štáty mohli podľa článku 9 ods. 3 smernice 2003/87 navrhnúť zmeny NAP.

73 Pokiaľ ide o tvrdenie Komisie, že NAP vo svojej pôvodnej podobe, v ktorej bol oznámený Komisii, bol predbežným plánom, postačuje konštatovať, že je irelevantné, že NAP bol pri svojom pôvodnom oznámení označený ako „predbežný", akonáhle je preukázané, že dotknutý členský štát bol oprávnený po uplynutí trojmesačnej lehoty stanovenej v článku 9 ods. 3 smernice 2003/87 alebo po rozhodnutí prijatom na základe tohto článku navrhnúť zmeny Komisii. Ako

zdôraznila Komisia, členský štát nemôže prostredníctvom oznámenia neúplných NAP donekonečna odďaľovať rozhodnutie Komisie podľa článku 9 ods. 3 smernice 2003/87. Ak je však NAP neúplný alebo „predbežný", Komisia je oprávnená ho zamietnuť buď preto, že tento plán nespĺňa kritériá zavedené smernicou 2003/87, alebo preto, že jej bráni v posúdení jeho súladu s týmito kritériami. Za týchto predpokladov má Komisia právo zamietnutím NAP uložiť členskému štátu povinnosť oznámiť nový úplný NAP pred tým, ako členský štát prijme rozhodnutie podľa článku 11 ods. 1 smernice 2003/87. Na rozdiel od tvrdenia Komisie niet dôvodu predpokladať, že trojmesačná lehota v zmysle článku 9 ods. 3 smernice 2003/87, ktorú má k dispozícii na zamietnutie plánu, nemôže začať plynúť, ak bol oznámený neúplný NAP.

74 Z uvedeného vyplýva, že je opodstatnené vyvodiť záver, že Komisia sa dopustila právneho omylu, keď zamietla ako neprípustné zmeny navrhnuté Spojeným kráľovstvom. Preto je jedinému žalobnému dôvodu, na ktorý sa odvolalo Spojené kráľovstvo, potrebné vyhovieť a napadnuté rozhodnutie zrušiť.

O trovách

75 Podľa článku 87 ods. 2 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý nemal vo veci úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže Komisia nemala vo veci úspech, je opodstatnené zaviazať ju na náhradu trov konania v súlade s návrhom Spojeného kráľovstva.

Z týchto dôvodov

SÚD PRVÉHO STUPŇA (prvá komora)

rozhodol a vyhlásil:

1. **Rozhodnutie Komisie K(2005) 1081, konečné znenie, z 12. apríla 2005 týkajúce sa návrhu Spojeného kráľovstva na zmenu národného alokačného plánu emisných kvót skleníkových plynov sa zrušuje.**

2. **Komisia znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania, ktoré vznikli Spojenému kráľovstvu.**

Cooke García-Valdecasas Labucka

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 23. novembra 2005.

Tajomník

E. Coulon

Predseda komory

R. García-Valdecasas